

SIK SORULAN SORULAR (F.A.Q.)

□ SORU

1- GAYBIN GİZLİLİĞİ VE ÖNCEDEN BİLİNEBİLMESİ MÜMKÜN MÜDÜR, DÜNYA HAYATININ AMACI VE İMTİHAN SIRRI NEDİR?

Kıyamet Gerçekliği'nde ele aldığımız konular Gaybî haberlere dayanmaktadır. Gaybî haberlerin de bazı özellikleri vardır. Dünyanın bir imtihan yeri olması sebebiyle bu haberlerin belli bir kapalılık içinde verilmesi maddenin ve zamanın tabiatının bir gereğidir. Dolayısıyla, bu haberlerin herkes tarafından kendi görüşüne göre değerlendirilmesi doğru olmaz. Bu bilgileri, ancak bu konuda uzman olan veya uzun senelere yayılmış bir araştırma içerisinde inceleyen ve bu konuda belli bir formasyonu bulunan şahıslar değerlendirebilir. İşte bu Gayb haberlerinin özelliklerini iyi anlayabilmek, doğru ve sistematik bir çerçevede inceleyebilmek için, Gaybın gizliliği ve Gaybın önceden kestirilebilir özellikleri hakkında bazı ekstra bilgilere ihtiyaç vardır. Bu ek bölümde, bu bilgiler hakkında bilgi vermeye çalışacağız.

GAYB NEDİR?

Arapça'da Gayb kelimesi, "**Gizli kalmak, Gizlenmek, Görünmemek, Herkes tarafından anlaşılammamak, Uzaklaşmak veya Gözden kaybolmak** " anlamına gelen

masdar ve "**Gizlenen, Herkese açıklanmayan, Halihazırda ortada bulunmayan şey**"

s.s.sorular (F.A.Q.)

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 10 Şubat 2010 22:35 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 12:41

manasında isim veya sıfat olarak kullanılan bir kelimedir.

KUR'ÂN'DA GAYB KONUSU

Gayb kelimesi, Kur'ân'da yaklaşık 60 yerde geçer. Bu kelime Kur'ân'da zaman açısından Geçmiş, Şimdiki ve Gelecek Zaman olmak üzere üç kategoriye ayrılabilen birçok gaybî haberler içeren metinde geçmektedir. Bunlardan bazıları şöyle verilebilir:

1- Uzak Geçmiş: Bunlardan uzak geçmişe ait olan ve bizzat Kur'ân tarafından "**Gayb Haberleri**" olarak nitelendirilen Hz. Âdem, Nuh, Yusuf ve İbrahim'e ait bilgileri içeren kıssalar ile Ashâb-ı Kehf, Zülkarneyn ve Hızır A.S. kıssaları, bunlara

örnek olarak gösterilebilir.

2- Şimdiki Zaman: Bu Gayb haberlerine örnek olarak, Mekke'nin fethinin önceden haber verilmesi, Namaz ve Zekat ibadetlerini içeren konuları açıklayan ahkâma ilişkin haberler ve Şeriat'ın ana prensiplerinin sınırlarını belirleyen kuralların

s.s.sorular (F.A.Q.)

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 10 Şubat 2010 22:35 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 12:41

bildirilmesini içeren pek çok âyet, Kur'ân'ın indirildiği dönemdeki bildirdiği Gayb haberlerinden olarak verilebilir.

3- Gelecek Zaman: Bu Gayb haberlerine örnek olarak da, Bizanslıların Mecusî İranlılar karşısında yakın bir gelecekte galibiyet elde edeceğini bildiren âyetler, İslâmiyetin geleceği hakkında detaylı bilgiler veren âyetler ve Kıyâmet'in yaklaşmasını ve İşaretlerini detaylı bir şekilde haber veren âyetler, iyi birer örnek olarak gösterilebilir.

HADİSLERDE GAYB KONUSU

Gayb kelimesi, genel olarak Hadislerde de Kur'ân'daki manasıyla kullanılmıştır. Ayrıca bundan başka, "**Sadece Allah'ın nezdinde bulunan ilim**" veya "**Gaybın anahtarlarını içeren kapalı bilgiler (Örneğin, Cifir İlmi gibi)**" gibi terim anlamlarını yansıtabilecek şekillerde de kullanılmıştır. Nitekim, Mi'rac hadislerinde bizce anlamı tam olarak bilinemeyen Âhîret âlemlerinden, Cennet'ten, Cehennem'den veya Sidretü-l Müntehâ'nın varlığı ve mahiyetlerinden haber veren pek çok Hadis de bu Gayb haberlerinden sayılmaktadır.

GAYBIN ÖNCE DEN

BİLİNEBİLMESİ KONUSU

Bu konuyla ilgili âyet ve hadislerin bazılarında, “**Gayb’ı sadece Allah’ın bildiği**”ni ifade edilirken diğer bir kısım âyet ve hadislerde ise, “

Allah’ın dilediği kullarını da bu Gayb haberleri hakkında bilgilendirdiği

” ifade edilmektedir. Demek ki buradan Gayb’ın iki kısma ayrıldığı anlaşılmaktadır:

Birincisi, sadece Allah tarafından bilinen kapalı Gayb bilgileri ve,

İkincisi, Allah’ın dilediği kimselere özel bir tarzda bildirdiği ve manası yorumlanmaya açık olan birtakım Gayb bilgileri.

Mesela, Hz. İbrahim’e Yer ve Göklerin sırlarının bildirilmesi; Hz. Yusuf’a rüya tabir etme ve bundan yararlanarak birtakım Gayb haberlerinin manasını çözebilme yeteneğinin verilmesi ve Hz. İsa’ya İsrâiloğulları’nın evlerinde ne yiyip neleri biriktirdiklerine ilişkin Gayb bilgilerinin verilmesi, bu ikinci kısım Gayb bilgisine girmektedir. Rasûlallah (SAV)’in de bu konuda bilgi sahibi olabilmesi, yani Gaybı bilip bilmemesi konusunda da iki farklı görüş bildirilmiştir:

Birinci Görüşe Göre: Rasûlallah'a (SAV), Kıyâmet'e kadar zuhûr edecek olan her şey bildirilmiştir. Bu bilgilerin içerisinde manası kapalı olan Gayb bilgileri de dahildir. Öte yandan bazı İslâm âlimleri, “**Allah'ın dilediği kullarını Gayb hakkında**

bilgilendirdiği”ni savunarak tüm Peygamberler gibi, Hz. Peygamberin de bu konuda bilgi sahibi olduğu konusunda hemfikirdir. Yani bu görüşü savunan âlimlere göre, sadece Peygamberlere Gayb bilgileri hakkında bilgi verilir ve bunların dışındakilere bu bilgiler açıklanmaz.

İkinci Görüşe Göre: Diğer bir kısım âlimler ise, “**Allah'ın Peygamberler dışında bazı seçkin kullarına da bu Gayb bilgilerini verebileceği**

”ni savunarak, bu durumun Kur'ân ifadeleriyle çelişmediğini belirtirler. Bu âlimler, Gayb bilgilerini elde etmek için Vahiy dışında da birtakım yolların (Örneğin;

İlham

,
Keşf

ve

Rüya

gibi) bulunduğunu söylerler.

GAYB HABERLERİ

Âhir zaman olayları ve Kıyâmet alâmetleri konusunda gaybdan haber veren bilgiler, büyük çoğunlukla Hadislere dayanır. Halbuki bu hadislerin bazı özellikleri vardır. Dolayısıyla bu özellikler bilinmeden, hadisleri doğru anlamak ve onlardan doğru bir sonuç çıkarmak mümkün değildir. İşte gayb haberlerini, bu özellikler göz önüne alarak incelemiz gerekir.

Şimdi sırasıyla bu özelliklerden en önemlilerine değinelim:

1- İmtihan Sırrı (Sırr-ı Teklif): Din'e inanmak ve onun emir ve yasaklarını uygulamak, insanların kendi istek ve tercihlerine bırakılmıştır. Dinin temel esprisi budur. Yani Din, bir İmtihan'dır. Dolayısıyla, nasıl ki imtahana giren bir öğrenciye soruların doğru cevapları gösterilmez ve değerlendirme için kapalı tutulursa; aynen bunun gibi, Din'in Sırr-ı Teklif özelliğinden dolayı da imân etmeyi zorunlu hale getirebilecek Din'in kapalı yönleri ve derin Gayb bilgileri de açıktan açığa insanlara gösterilmez ve kapalı tutulur. Bu sebeple, Din'in temel imân esaslarının ve belli başlı dinî görevlerin dışındaki teorik konular, özellikle de gelecekle ilgili Gayb haberleri açık, net ve ayrıntılı bir şekilde bildirilmemiştir. Bununla birlikte, sadece birtakım yaklaşık Cifirsel tarihler ve üstü kapalı yorumlar olarak bildirilmiştir. Yani, imanî konular insanların kendi tercihlerini kullanamayacakları açıklıkta, onları inanmaya zorlayacak bir üslupta anlatılmamıştır. Ancak bu sayede, gerçekten inananlarla, inanmış görünenler veya hiç inmayanlar arasında bir ayırım yapılabilir ve herkes lâıyk olduğu sonuçla karşılaşır. Aksi takdirde dinin imtihan oluşunun bir özelliği kalmaz ve herkes inanıp inanmama noktasında eşit hale gelir. Bu sebeple, mu'cizeler bile Peygamberlere çok nadir ve arasına verilir. Ayrıca, dünyada gözle görülebilecek olan büyük Kıyâmet alâmetleri de teşbihli ve mecazlı bir üslupla (Müteşâbih Anlatım) haber verilmiştir. Rivâyetlerin bu özelliğinden dolayıdır ki, “**Hz. İsa A.S. Kıyâmetten önce dünyaya indirildiğinde, herkes tarafından tanınmaz veya herkes O'nun hakikî İsa A.S. olduğunu bilmez**” veya “**Hz. Mehdi zuhûr ettiğinde, O'nu tanıyamaz**

” veya “

Deccal ve Süfyan çıktığında, kendilerinin Deccal ve Süfyan olduğu bilinmez

” veya “

Dabbet-ül Arz ve Ye'cüc ve Me'cüc denen yaratıklar çıkıp insanlara musallat olduğunda, insanlar bunların Dabbet-ül Arz ve Ye'cüc ve Me'cüc olduğunu yakînen anlayamaz

” veyahutta bütün bunlardan farklı olarak “

Güneş batıdan doğduğunda, insanlar bunun Kıyâmetin büyük bir alâmeti olduğunu ve Dünya'nın sonunun artık yaklaşmakta olduğunu yakînen bilir ve anlar

”. İşte bu yüzden, hadislerde bildirilmiştir ki: “

Güneş batıdan doğduğunda tevbe kapısı kapanır. Yani artık tevbe ve imân etmek fayda vermez.

” Dolayısıyla, bu olayla birlikte imtihan gereği kapalı tutulan Gayb kapısı açılmış olur ve artık imtihan âşikâr hale gelmiş olur. Dolayısıyla, Kıyâmetin en büyük alâmeti sayılan Güneşin Batıdan Doğması çok önemli bir Astronomik hadisedir ve Abdülkâdir Geylanî Hz.'lerinin de işaret ettiği gibi,

İmân-ı Tahkikî

'nin çok önemli bir Kutbunu oluşturur.

2- Gayb Haberlerinin Çeşitliliği (İcmalli ve Tafsilî Anlatım): Hz. Peygamber (SAV)'e bildirilen gayb haberleri iki çeşittir: Birincisi; bir kısmı ayrıntılı bir şekilde (Tafsîlen) bildirilen haberlerdir. Bu tür bilgileri, Hz. Peygamber kendisine bildirildiği gibi bildirir. O konularda kendisinden bir şey ilâve etmez veya çıkarmaz. Mesela, Kur'ân'ın ve Kudsî hadislerin Muhkem kısmı böyledir. İkincisi ise; Hz. Peygamber'e konunun özü kısaca ve özet olarak (İcmalen)

bildirilir. Açıklaması ise, O'nun tercihin ve yorumuna bırakılır. Dünyada veya Gökyüzünde meydana gelen veya gelecek olan hadiselerle gelecekte meydana gelecek olan sosyal olaylar bu çeşittir. Böyle konularda, Hz. Peygamber kendi ifade gücü ile bazen benzetmeler (Temsiller veya Teşbihler) yaparak imtihan sırrı hikmetine uygun bir üslupta açıklamalarda bulunur. Mesela, bir defasında Hz. Peygamber etrafındaki sahabilere bir şeyler anlatırken bir gürültü işitildi. Bu gürültüyü orada bulunan herkes duydu. Bunun üzerine, şöyle buyurdular: “**Bu gürültü, yetmiş seneden beri Cehennem'e yuvarlanan bir taşın tam bu anda Cehennem'in dibine yetişip düşmesinin gürültüsüdür**.” İşte bu garip haberden kısa bir süre sonra birisi geldi ve: “**Yâ Rasûlallah, yetmiş yaşında olan filân Münâfık öldü**” dedi. Dolayısıyla gelen bu haberle, Hz. Peygamber'in bu benzetme ile neyi anlatmak istediği anlaşılabilir oldu.

3- Hadislerdeki Anlatım Özelliği (Mecazlı ve Teşbihli Anlatım): Bazı hadislerde, benzetme yolu ile mecazlı, yani benzetme sanatı kullanılan bir anlatım vardır. Fakat zamanla hadislerin bu anlatım özelliği unutulmuş ve halk kitleleri bu benzetmeleri ve mecaz manaları gerçekmiş gibi algılamışlardır. Böyle olunca da, hadislerde haber verilen olayların gerçeğe ilgisi kurulamamaktadır. Dolayısıyla, hadisin haber verdiği olay gerçek olduğu halde, hadisi yanlış anlayan ve yorumlayan insanların beklentileri ve içerisinde buldukları zamanın şartları farklı olduğundan, hadisin gerçeğe bağdaşmaması gibi bir durum ortaya çıkmaktadır. Bu kapalı manaların yorumlanması halk arasında zamanla unutulduğu veya yanlış anlaşıldığı için, hadislerin çeşitli zamanlarda yeniden yorumlanması gerekmiştir. Yine bazı hadisler, ileride müslüman çoğunluğun yaşayacağı yerlere ve buralarda kurulacak olan devletlerin merkezlerine işaret ettiği için tarih içerisindeki yorumları da farklılık arz etmektedir.

Dolay

|
s
|
yla, asl
|
nda bölgesel olarak gerçekleşeceği bildirilen bir olay
|
n tüm dünyada meydana geleceği zannedilmiştir. Böylece, küçük bir çerçevede ve dar bir dairede bu hadislerin yorumu yap
|
|
|
rken doğru sonuçlar ç
|
karken; geniş çaplı
|
, bütün dünyayı
|
ve insanlar

s.s.sorular (F.A.Q.)

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 10 Şubat 2010 22:35 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 12:41

|
kapsayan durumlarda ise yanl

|
ş sonuçlar ç

|
kabilmektedir.

4- Gizlilik Hikmeti: Kıyâmetin kesin vakti, insanın ne zaman ve nerede öleceği, anne karnında ki çocuğun karakteri, özellikleri ve kader program

|
n
|
oluşturan geleceği gibi gaybî konular gizlidir ve kesin gerçekleşme tarihleri belirli olmayan ve gizlilik içeren olaylardand

|
r. Bunlar

|
n gizli olmas

|
n
|
n da pek çok hikmetleri vard

|
r. K
|
yâmet, dünyan

|
n ve içerisindeki canl

|
lar
|
n ölümü ile birlikte tüm Kâinat

|
n ölümü demektir. İnsan

|
n ne zaman ve nerede öleceği kesin olarak bilinmeyeceği gibi, K

|
yâmetin kesin olarak ne zaman, hangi saniye ve dakikada ve günde kopacağı

|
da elbette bilinemez. Eğer, insan

|
n ne zaman öleceği bilinseydi, ömrünün yar

|
s

s.s.sorular (F.A.Q.)

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 10 Şubat 2010 22:35 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 12:41

|
ölüm gerçeğinden uzak olarak gaflet içinde; diğer yar
|
s
|
da darağac
|
na yürümekte olan bir idam mahkumu gibi dehşet ve
|
st
|
rap içinde geçerdi. Halbuki, dinin amac
|
; insan
|
n her an hem ölecekmiş gibi ölüme haz
|
rl
|
kl
|
olmas
|
n
|
sağlamak; hem de çok yaşayacakm
|
ş gibi ihtiyaçlar
|
n
|
karş
|
lamak için çal
|
şmas
|
n
|
telkin etmektir. Aksi takdirde, dinî hayat
|
n temelini teşkil eden
Havf
ve
Rec'â
(Ümit ve Korku) aras

s.s.sorular (F.A.Q.)

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 10 Şubat 2010 22:35 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 12:41

|
nda yaşama dengesi ve hikmeti ortadan kalkard
|
. İşte aynen bu durumda olduğu gibi, K
|
yâmetin ne zaman kopacağı
|
da buna benzer hikmetlerden dolayı
|
insanlardan gizli tutulmuştur. Eğer K
|
yâmetin kopma vakti kesin olarak bilinseydi, geçmiş yüzy
|
llarda yaşayan insanlar âhirete haz
|
rlanma düşüncesinden uzak yaşayacaklard
|
. K
|
yâmetin kopmas
|
na yak
|
n yaşayanlar ise, K
|
yâmetin dehşetini görme korkusundan dolayı
|
hayat kendilerine zehir olacakt
|
. İşte bu ve benzeri sebep ve hikmetlerden dolayı
|
K
|
yâmetin kesin vakti gizli kalm
|
şt
|
r. Bu sayede, herkes hem kendi ecelini düşünüp ona göre haz
|
rland
|
ğ
|
gibi, K
|
yâmeti de her zaman hat

s.s.sorular (F.A.Q.)

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 10 Şubat 2010 22:35 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 12:41

I
r
I
nda tutup onun alâmetlerinin ortaya ç
I
kmas
I
n
I
n gerektirdiği bir hayat tarz
I
n
I
yaşamaya çal
I
ş
I
r..

SORU

2- KADERİ BELİRLEYEN OLAYLAR (ÖLÜM V.B. GİBİ) İLE KİYÂMETİN TARİHİ BELLİ MİDİR VEYA ÖNCE DEN BİLİNEBİLİR Mİ?

CEVAP

Kader noktasından bu konuya bakıldığında, bir insanın, kendisine gaybi bir kaynaktan açıkça bildirilmediği sürece, kendi kaderindeki değişimleri ölüm zamanı gibi v.b. olayları bilebilmesi mümkün değildir. Oysaki, kaderin ve başımıza gelecek olayların dindeki esas anlamı, tamamen belirlenmiş olaylar silsilesi olmasıyla birlikte bu toplu bilginin Allah tarafından, önceden bilinmesi ve LEVH-İ MAHFUZ denilen özel bir kayıtlı sistem olan kader programında yazılarak gerçekleşme zamanına kadar saklı tutulmasıdır. Dolayısıyla kendi kaderimizi değiştirebiliyoruz veya kendi hayatımızı kendimiz belirleyebiliyoruz zannetsek de bu bize verine irade cüz'i olup

(İRÂDE-İ CÜZİYYE), her cismin ve canlı varlığın b esas kader programı Allah Zülcelal tarafından önceden tayin edilmekte ve sırası geldikçe gerçekleşmektedir. Bu durum, bir insanın veya bitkinin hayatındaki olaylar için geçerli olabildiği gibi, genel anlamda tüm kainat ve içerisinde gerçekleşen olaylar için de geçerli olan bir durumdur. Fakat burada bilinmesi gereken önemli bir nüans noktası ise, her varlığın ve onların toplamını oluşturan KAINATIN en mükemmele, yani TEKAMÜLE doğru kademe kademe ilerletilmesidir ki, bu sürecin sonu da yine mükemmel bir kader programına göre nihayet bulacak olan KIYAMETİN gelmesiyle tamamlanacaktır. Evet, her şeyin en mükemmeli ve en mütekamili ahiret aleminde bulunduğu için, kıyamety gelmelidir! Ve ahiretin kurulabilmesi ve Ebedi bir mahkemede herkese hakkının verilebilmesi için, ve kur'an'ın son mesajının (kıyamet ayetleri) gerçekleşmesi, Hz. Peygamberin uyarılarının ve vaatlerinin gerçekleşmesi, Salih mü'minlerin dualarının gerçekleşmesi.. ve daha pek çok hayırlı ve hikmetli sonuç için KIYAMET gelmeli ve dünya hayatı mükemmel bir sonla sonlandırılmalıdır ki, AHİRET kurulabilsin. Dolayısıyla kaderi belirleyen olaylarla birlikte kıyametin de gelmesi Levh-i Mahfuz'da saklı tutulan gaybi kader programının en nihai ve gelmesi beklenen en önemli sonucudur.

Bunların bir insan hayatının bütünlüğü göz önüne alındığında çok uzun bir süreç olan kıyamet sürecinin tamamının gerçekleşme zamanı bilinemese de, şimdilik önemli olan bazı kırılma noktalarının önceden bilinip bilinemeyeceği konusunu kısaca inceleyelim:

Kıyâmetin dindeki esas anlamı dünyanın ölümü demek olan sonu olduğuna göre, tarihin çeşitli dönemlerinde bu sonu tahmin etmek veya çeşitli hesaplama yöntemleriyle (Cifir ve Ebcad Hesabı gibi) kıyametin yaklaşp yaklaşmadığı konusunda çeşitli yorumlar yapılmıştır ve halen daha da yapılmaktadır. Bu konu, her zaman deyim yerindeyse insanlık tarihi kadar eski ve bir o kadar da güncel bir konu olagelmıştır. Fakat bu konudaki en gerçekçi yorumu hiç şüphesiz ki, Hz. Peygamber efendimiz ve ona tabi olan hakiki islam alimleri yapmışlardır. Fakat bununla birlikte, kıyametin kesin tarihi net olarak, hangi yıl, hangi ay, hangi gün ve hangi satte kopacağı, Hz. Peygamber de dahil hiç kimseye bildirilmemiştir. Fakat bununla birlikte, kıyametin yaklaştığını ve bazı önemli işaretlerinin görüldüğü dönemler yaşanmışsa da, bu işaretlere ilişkin meseleler çok derin ve kapalı manalı olarak gittiğinden net bir tarih belirlenememektedir. Bu konudaki cifirsel hesaplamaların en önemlilerini ise, geçtiğimiz son asrın müceddi olan Bediüzzaman Said Nursi yapmıştır. Buna göre, içinde bulunduğumuz bu zaman dilimi, Hz. Mehdi ve Hz. İsa gibi önemli şahısların gelmesinden hemen önce yaşanacak olan asr-ı saadet dönemi olan ALTINÇAĞ'ın başlangıcı ve Mukaddimesidir. Dolayısıyla içinde bulunduğumuz 21. asır, Kıyametin büyük alametlerinin ortaya çıkışından hemen önceki zaman dilimidir. Bununla birlikte, büyük kıyamet süreci oldukça uzun bir zaman dilimini (yaklaşık 400 yıl) kapsadığından, çoğu mütefekkir kıyametin tarihinin yakın olduğunu zannederek yanıılmışlardır. Fakat biz bu sürecin henüz ortasında bulunmamız sebebiyle büyük kıyametin gelmesi için yaklaşık bir 200 yıllık sürecin geçmesi gerektiğini de sahih hadislerden anlıyoruz. Çünkü Hz. Peygamber, çeşitli hadislerinde dünya hayatının ve kendi ümmetinin hicri 1500 yılına kadar yaşayacağını bildirmiştir ki, bu süreç henüz yaşanmış değildir. Bununla birlikte, bu tarihlerden sonra tüm mü'minler vefat etse bile dünya hayatı bir müddet daha (yaklaşık 50-100 yıl) daha devam edip,

s.s.sorular (F.A.Q.)

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 10 Şubat 2010 22:35 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 12:41

tüm insanlar küfr-ü mutlaka düşmedikçe kıyamet kopmayacaktır. Yani "*Kıyamet kafirlerin üzerine kopar*" hadisi gerçekleşmeden büyük kıyametin kopmayacağı kesin olan bir gerçeği ifade etmektedir.

SORU

3-KİYÂMETİN BÜYÜK ALAMETLERİNDEN OLAN HZ. MEHDİ VE HZ. İSA'NIN İKİNCİ GELİŞİ MESELESİNİN SIRRI NEDİR, BU ŞAHISLAR GELMİŞ MİDİR?

CEVAP

İSLÂM ÂLİMLERİNİN HZ. MEHDİ İLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİ

Genel olarak Ehl-i Sünnet âlimlerinin, özel olarak da onlardan birkaçının Hz. Mehdi ile ilgili görüşlerini burada kısaca özetleyeceğiz. Kural olarak bazı İslâm âlimleri, "Allah, bu ümmet için her yüz senenin başında, dini tecdid edip yenileyecek kimseler gönderecektir" meâlindeki

hadis-i şerife dayanarak “periyodik olarak gelen imân müceddidleri”ne de bir nevî Mehdi gözüyle bakmışlardır. Ehli-i Sünnet âlimlerine göre Mehdi, Hz. Peygamber’in (SAV) son ve en büyük halifesidir. Risâlet-i Ahmediyenin hakikî vârisi ve Rasûlullah’ın gerçek vekîlidir. Ehl-i Sünnette Mehdilik bir inanç meselesi olarak kabul edilmemiştir. İlk akâid (temel inanç bilgileri) kitaplarında Mehdi meselesi yer almamaktadır. Zira bir akâid konusu olarak düşünülmemiştir. İmâm-ı Azâm’ın El- Fıkh-ül Ekber isimli kitabında, Matûridî ve Eş’ârî’nin eserlerinde bu hususa temas edilmemektedir. Kelâm âlimleri Mehdiliği imâmetle ilgili bir mesele olarak kabul etmişlerdir. Fakat İmâmet konusu da daha sonraki dönemlerde kelâm kitaplarında yer almıştır. Mehdiliği geniş çaplı bir sosyal hareket olarak değerlendiren ve kötü durumdaki toplum ve cemiyet için bir ümit ışığı ve müsbet bir unsur şeklinde yorumlayan İslâm âlimleri de vardır. Şimdi tarih sıralamasına göre, bu İslâm âlimlerinden bazılarının görüşlerine kısaca değinelim:

İbn-i Hâcer El-Heytemî: Hz. Mehdi ile ilgili eserini Sünnî Mehdi akidesini ortaya koymak için te’lif etmiştir. Gerçek Mehdi’den önce birtakım yalancı mehdilerin ortaya çıkacağını belirtmiştir. Onun bu eseri aynı zamanda bir fetva niteliğindedir. Eserini yazmaya sevkeden etken ise, kendi döneminde (Hicrî 10. yüzyıl) bir grubun, kırk sene önce ölen liderlerinin âhir zamanda Mehdi olarak tekrar geleceğine inanmaları olmuştur. Bu eseri aynı zamanda Şîîlerin buna benzeyen Mehdi inançlarını çürütmek amacıyla te’lif etmiştir.

Taftazânî: İslâm ilim tarihinin en büyük kelâm âlimlerinden birisidir. Taftazânî, Mehdi meselesini imâmet konusunun bir ek bahsi gibi ele almaktadır. Hatta Hz. İsa’nın nuzûlü’nü de bu konuya dahil etmiştir.

Mevdûdî: Yakın çağımızın en büyük âlimlerinden birisidir. O da bu konuda kayda değer yorumlar yapmıştır. Şöyle der: “Mehdi ne zaman gelirse gelsin, o kendi zamanının ihtiyaç duyulan bilgilerini, kültürünü, ahvalini, zorunlu şeylerini ve çözülmesi gereken önemli problemlerini çok iyi bilecek, yüzyıllardır çözüm bekleyen bu problemlere akılcı ve kolay çözümler getirerek zamanına uygun tedbirler alacak, kendi dönemindeki ihtiyaç duyulan fennî

ve ilmî buluşlardan, aletlerden faydalanacak ve onları en iyi şekilde kullanacaktır.

Bedüzzaman: Hiç şüphesiz son yakın çağın en büyük mütefekkeri ve 13. asrın gerçek Müceddididir. Onun bu konudaki yaklaşımı İbn-i Haldun'un sosyolojik tahlilleri ile yakınlık arz etmektedir. Bedüzzaman, Mehdi konusunda olağanüstü bir şahıs beklentisi içinde değildir. O, Her şeyin kevnî kanunlar içerisinde cereyan edeceğine inanır. Bu bakımdan nasların zâhirine, akla uygun olsun veya olmasın, yapışıp kalan katı tutumlu ilim adamlarından değildir. Mesela "Muslih", "Mürşid-i Ekmel", "Müceddid", "Halife-i Zîşan" gibi tabirleri de gelecek olan Mehdi'nin bir sıfatı olarak görmektedir. Fitne zamanlarında bir ıslahatçının bulunmasını, Allah'ın kâinata koyduğu kevnî ve sosyolojik kanunların bir sonucu olarak görmektedir. O'na göre kıyamete yaklaşılacak âhir zamanın en büyük fesadına karşı, Allah tarafından en büyük bir Müceddid ve Mürşid-i kâmil olan bir zât görevlendirilecek ve o zât da Ehl-i Beytten, yani Peygamber efendimizin (SAV) mübarek soyundan olacaktır. O'na göre bir şahıs ne kadar kuvvetli olursa olsun büyük bir ıslahatı tek başına yapamaz. İşte bu yüzden, Mehdi'nin beşerî güç kaynağı, Âl-i Beyt-i Nebevî, yani Rasûlullah'ın soyundan gelen insanlardır. Dolayısıyla Mehdi, tek başına hiçbir kuvveti ve gücü olmadığı halde, bu mübarek nesille birlikte ortak hareket etmesi durumunda, muazzam bir güç elde edeceği sonucuna ulaşılmaktadır ki, yapacağı pek çok harika işi de yine onların yardımıyla başaracağını buradan anlıyoruz.

Bedüzzaman bu konu ile ilgili olarak şöyle der:

**"Eski zamandan beri bütün ehl-i hakikatin başında onlar vardı. Ehl-i kemâlin namdar reisleri yine onlard
de kemiyeten (say
I
sal olarak) milyonlar
I
geçen bir nesl-i mübarektir. Elbette, o kuvve-i âzimedeki bir hamiyet-i âliye feveran edecek ve Hz. Mehdi baş
I
na geçip, tarîk-
I
hakk ve hakikate sevkedecektir. Böyle olmak ve böyle olmas
I
n**

I
beklemek, bu k
I
ştan sonra bahar
I
n gelmesi gibi, âdetullahtan ve rahmet-i ilâhiyyeden bekleriz ve beklemekte hakl
I
y
I
z.”

Bedüzzaman'a göre Mehdi'nin üç önemli görevi vardır:

a)- Maddecilik ve Tabiatçılık (Gücünü Darwinist felsefeden alan Materyalizm ve Ortaçağ doğmatik felsefesinden alan Naturalizm) fikrini tam susturmak,

b)- İslâm Şeriatını ihyâ etmek, yani yeniden canlandırmak,

c)- Bütün iman ehlinin yardımıyla ve ittihad-ı İslâm'ın desteğiyle, bütün âlimler ve velîlerin, bilhassa her asırda Hz. Peygamberin soyundan gelen oldukça çok ve güçlü bulunan seyyid ve şeriflerin iltihakıyla büyük tecdid vazifesini yapmaya çalışmak.

Mehdi, her şeyi mu'cizevarî bir şekilde silahla düzelten bir şahıs değildir. Bedüzzaman, Mehdi'yi normal bir insan, büyük bir ıslahatçı olarak görmekte ve etrafındaki nuranî cemiyetten bahsetmektedir. Rasûlullah (SAV)'ın sünnetini ihyâ edeceğini, Süfyan'a (İslâm Deccalı) karşı olan mücadelesinin de silahla değil manevî olacağını belirlemiştir. Böylesine esbâb dairesinde hareket eden bir zâtın muvaffak olması kudret-i ilâhiye noktasından da mümkündür. Bir dakikada yer ve gök arasını bulutlarla doldurup boşaltan, bir saniyede denizin fırtınalarını teskin eden, bahar içinde bir saatte yaz mevsimini, yazda bir saatte kış fırtınasını icâd eden Allah (C.C.) Mehi ile de İslâm âleminin karanlıklarını dağıtabilir. Her ne kadar rivayet edilen hadisler ahad ise de, Fezâil-i â'mal (ibadetlerin sevapları) ve hâdisât-ı İslâmiye (gelecekte Müslümanların başına gelecek hâdiseler) bu durumu daha iyi ispatlar.

HZ. MEHDİ'NİN ÇIKIŞ ZAMANI, YERİ ve İŞARETLERİ

Hadislere göre Dünyada yaşamak için sadece bir gün bile kalmış olsa, Allah o günü uzatır ve o günde soyu Ehl-i Beyte dayanan Hz. Mehdi'yi gönderecektir. Hadislerden anladığımıza göre, bu durum Allah'ın bir vaadidir ve zamanı geldiğinde mutlaka gerçekleşecektir. İbn-i Hacer'in kaydettiğine göre, Mehdi'nin çıkışından önce öyle fitneler ve kötülükler olacak ki, dünyanın başına öyle büyük felaketler gelecek ki, insanlar artık "Bugün dünyaya neler oluyor böyle, bütün bu büyük olayların sebebi nedir?" diye sormaya başlayacaklardır. İşte, hemen hemen bütün haramların helal sayılacağı ve her türlü günahın açıktan açığa işleneceği bu dönemin süresini belirleyen çok önemli iki olay ve orjin noktası vardır. Bunlardan birincisi, bu sürecin başlangıcında ortaya çıkan Hz. Mehdi ve ikincisi olan sürecin sonunda da gökyüzünden inecek olan Hz. İsa'dır. Dolayısıyla buradan şunu anlıyoruz ki, bu iki olay gerçekleşmeden kesinlikle kıyamet kopmayacaktır ve Hz. Mehdi Hz. İsa'dan önce ortaya çıkacaktır. Hz. Mehdi'nin ortaya çıkış zamanının gelip gelmediği hemen hemen bütün hicrî tarih boyunca tartışma konusu olduğu gibi günümüzde de bu tartışma bitmiş değildir. Hatta pek çok Müslüman, her sene hacca giderlerken belki Hz. Mehdi'nin ortaya çıkış zamanına denk gelirim diye, O'nunla karşılaşma ümidiyle rükün ile makam arasında beklerler. Hz. Mehdi'nin ortaya çıkış zamanı ve tam olarak tanınması konusunda belirli bir fikir birliği olmamakla birlikte bu konudaki en gerçekçi yorumu Üstad Bediüzzaman Said Nursî yapmaktadır. Bediüzzamana göre, Mehdi hemen ortaya çıkmayacak, görevine başladıktan sonra bir süre gizlenecek ve daha sonra gerçek Mehdi olduğu anlaşılacaktır. O'nun verdiği hicrî tarih ise,

Milâdî 2011

yılına işaret etmektedir. Mehdi'nin çıkacağı yer konusunda da bir fikir birliği olmamakla birlikte, hadislere göre O'nun Doğu tarafında çıkacak olan siyah sancaklı bir kavimin içerisinde belireceğine işaret edilmektedir. Bazı âlimler bu hadisin, Türklere ve onların kurmuş oldukları İslâm devletlerine işaret ettiği sonucuna varmışlardır. Kurtubî, onun Kuzey Afrika'dan çıkacağını söylemekte ise de, bu rivayetin aslı ve esası yoktur. Son dönemin en büyük âlimi olan Üstâd Said Nursî'ye göre, Âhir zamanda gelecek olan önemli şahısların çıkabileceği yerler olarak; Medine, Horasan, Kudüs, Şam ve İstanbul'u gösterir. Bunlar arasında da bilhassa son üçü, yani

Kudüs, Şam

ve

İstanbul

en önemli merkezler olarak gösterilmektedir.

Biz bu çalışmada, âhir zamanda gerçekleşecek önemli olayların merkezinin İstanbul olduğunu

ve âhir zamanın tüm önemli şahıslarının ortak çıkış noktasının da yine İstanbul olduğunu ispatlamaya çalışacağız. Şimdi sırasıyla bu üç önemli merkezi inceleyelim ve ulaştığımız sonuçları grafiksel olarak bir harita üzerinde gösterelim:

KUDÜS: Kudüs, Süleyman Mabedi ile Yahudiler; Doğuş Kilisesi ile Hristiyanlar ve Mescid-i Aksa ile Kubbet-üs Sahra ile de Müslümanlar açısından önem taşıyan kutsal bir şehirdir. Bazı İslâm âlimlerinin Peygamberimizin (SAV)'nin hadisleri doğrultusunda verdikleri bilgilere göre Kudüs, âhir zamanda pek çok önemli olayın meydana geldiği önemli bir şehirdir. Bu konudaki bir rivayet şöyledir: "Rasûl-i Ekrem (SAV) bize hitabettiler ve şöyle buyurdular:

"Medine, körüğün demir tortularını temizleyip attığı gibi, pislikleri atar. Bugün kurtuluş g ünüdür diye ilan edilir. Ümmü

*Ş
üreyk: "Ey Allah'*

*I
n Rasûlü! O gün Araplar nerede olacak? diye sordu. Rasûlullah ona: "O gün, onlar*

*I
n erkekleri Beyt-ül Makdis'dedir.*

*I
mamlar*

*I
Salih bir kimsedir. Onlara sabah namaz*

*I
n*

*I
k*

*I
ld*

*I
rmaya geçti*

*ğ
inde, Meryem O*

*ğ
lu*

*I
sa Mesih ellerini imam*

I

n omuzlar

I

n

I

n aras

I

na koyar ve

Ş

öyle der: "Namaz

I

n kameti senin için getirildi, buyur sen k

I

ld

I

r." Bunun üzerine imamlar

I

onlara namaz

I

k

I

ld

I

r

I

r."

ŞAM: Bazı İslâm âlimlerinin yorumlarına göre ise, Hz. Mehdi Şam'dan çıkacaktır. Ancak "**Şam**" kelimesi sadece Suriye'nin başkenti olan Şam şehrini ifade etmez. Suriye'nin başkenti olan ve bizim Şam dediğimiz şehir Arapçada "

D

I

meşk

" kelimesi ile ifade edilir. Şam, Arapçada kelime olarak "sol" anlamına gelir ve eskiden beri Hicaz bölgesinin (Mekke ve Medine Şehirlerinin bulunduğu yarımada) sol tarafında kalan ve Suriye'den Adana'ya ve hatta Maraş'a ve Türkiye'nin Batı bölgelerini de içine alan geniş bir bölgeyi de kapsar. Rasûlullah bir hadisinde şöyle buyurmuştur: "Mesih Deccal, Doğu'dan Medine'ye gitmek üzere Uhud'un arka tarafına iner fakat Medine'yi bekleyen melekler, onun yüzünü Şam tarafına çevirirler ve orada helak olur. Ayrıca hadislerde Mehdi'nin düşmanı olarak zikredilen birkaç isim vardır fakat bunların en önemlileri Süfyan ve Deccal'dır. Süfyan'ın en önemli özelliği, Mehdi'yi engellemeye çalışmasıdır. İlginçtir ki, Peygamberimiz bir hadisinde Süfyan'ın ve Deccal'ın da bu Şam denilen bölgeden çıkacağını bildirmektedir. Peygamberimiz Süfyan'ı tarif ederken iri cüsseli olduğunu, yüzünde çiçek hastalığı izi olduğunu, gözünde beyaz bir leke olduğunu ve kendisine tabi olanların çoğunun Benî Kelb kabilesinden olacağını belirtir. Süfyan, masum insanları, kadınları, çocukları ve hatta kadınların karınlarındaki bebekleri bile

öldüren acımasız ve diktatör bir kişi olarak tarif edilir. Hadislerde ayrıca Hz. İsa, Şam'daki beyaz minareye inip orada Hz. Mehdi ile buluşacağını belirtmiştir. Nafi İbn-i Keysan'a göre Rasûlullah bir hadisinde şöyle buyurmaktadır:

“Meryemoğlu İsa, Şam'daki beyaz minarenin yanına inecektir.”

İSTANBUL: Hadislerde dikkat çeken bir başka önemli şehir ise, o dönemde Konstantiniyye ismiyle bilinen İstanbul'dur. Peygamberimizin (SAV) pek çok hadisinde, Hz. Mehdi'nin Konstantiniyye'yi manevî anlamda fethedeceği bildirilmiştir. Bu konudaki hadislerden bazıları şöyledir:

“Allah O'nun (Mehdi) eli ile Konstantiniyye'nin manen fethini müyesser kılar. Altı şey

vard

I

yamet kopmaz; alt

I

nc

I

s

I

Medinenin (

Ş

ehrin) fethidir.”

ır

Peygamberimize bu şehrin hangisi olduğu sorulduğunda: **“Konstantiniyye”**

cevabını vermiştir. Dolayısıyla Mehdi, Konstantiniyye ve diğer beldelerin imarına çalışır. Fatih'in hocası olan Akşemseddin de bu konudaki rivayetlerden çıkardığı sonucu şöyle ifade etmiştir:

“İstanbul'u önce Mehmed fethedecek, daha sonra da Mehdi İstanbul'u tekrar fethedecektir.”

Her ne kadar rivayetlerin farklı te'villeri sonucu farklı şehirler ortaya çıksa da, âhir zaman olaylarının vuku bulunduğu yerle ilgili olarak rivayetlerin ortak noktası, bu olayların Peygamberimizin (SAV) iki sancağı, gömleği ve diğer mukaddes emanetlerinin de bulunduğu ve ayrıca

son Hilafet merkezi olarak da gösterilen bir yere işaret etmektedir. Nitekim İslâmiyetin ilk dönemlerinden günümüze kadar Halifelik Merkezi'nin bulunduğu yer, Şam, Halep, Kûfe, Mekke ve en son olarak da İstanbul olmak üzere pek çok kez yer değiştirmiştir. Bediüzzaman da, eserlerinde rivayetlerdeki bu farklılıklara işaret ederek mealen:

“Hadisleri açıklamaya çalışan bazı râviler, hadislerin metnindeki bazı mücmel ifadeleri kendi görüş ve yorumlar

na göre izah etmi

ş ler.

sim zikredilmeden Müslümanlar

n yönetim merkezlerinde ve civar

nda meydana gelece

ğ i haber verilen olaylar

, kendi zamanlardaki merkezlerde olaca

ğ n

l dü

ş ünümü

ş ve o merkezlerin isimlerini rivayetlerin metinlerine kar

ış t

l rm

ış lard

I
r. Sonrakiler de, bu aç
I
klamalar
I
hadisin kendi metninden san
I
p öyle nakletmi
ş
lerdir. Bu

ve benzeri sebeplerden dolayı aynı olayı anlatan farklı rivayetlerde farklıyer isimleri
ortaya ç *ıkmıştır*
.”

şeklinde bu konuya farklı bir yorum getirmiştir.

Gelelim Hz. İsa'nın İkinci Gelişi Meselesine;

HZ. İSA'NIN İKİNCİ GELİŞİNİN İŞARETLERİ

Hz. İsa Kıyametin büyük alâmetlerinden birisidir. Dolayısıyla âhir zamanda, yani dünyanın ömrünün sona erdiğine bir işaret olarak tekrar dünyaya gelecek ve ilk gelişinde yarım kalan misyonunu tamamlayarak diğer ölümlü insanlar gibi O da vefat edip yarım kalan ömrünü

tamamlayacaktır. Bu esnada Hz. İsa'nın gerçekleştirdiği faaliyetler ve dünyada gerçekleşen büyük değişimler O'nun ikinci gelişinin en büyük işareti olacaktır. Nitekim, Kitabımız boyunca açıklamaya çalıştığımız bu tafsilatlı konu, çok geniş kapsamlı olup değindiğimiz noktalar sadece buzdağının tepesi misali olup, gelecekte oluşacak olan önemli gelişmelerin basit bir incelemesi niteliğinde kalmaktadır. Daha açık bir şekilde bir ifade etmek gerekirse, bu konu ile ilgili tam ve kesin bir yakîn bilgisine sahip olamadığımız için yaptığımız incelemeler ve elde ettiğimiz sonuçlar İslâm âlimlerinin Kur'ân'a ve hadislere dayandırarak ulaştıkları toplu sonuçlar olup, gerek Hz. İsa'nın kim olduğu ve gerekse ikinci gelişinde çok az kişi tarafından tanınacak olması sebebiyle konu bir dereceye kadar açıklanabilirken, daha derin kısımları yoruma açık ve kapalı kalmaktadır. Dolayısıyla bu kısımda Hz. İsa'nın faaliyetlerine bazı sahih hadisler ışığında işarî bir surette kısaca değineceğiz ve bu işaretler henüz gerçekleşmediğinden ve uzun bir süreci içerdiğinden dolayı üstü kapalı olarak Hz. İsa'nın ikinci gelişindeki faaliyetlerine değineceğiz. Hz. İsa'nın geleceğini ve yapacağı işleri özet olarak ifade eden hadislerin en kuvvetlisi aşağıdaki hadistir. Çünkü bu hadis, en sağlam olarak kabul edilen hadis kitaplarının dördünde de bulunmaktadır:

“Nefsim kudreti elinde olan Allah’a yemin ederim ki, Meryem Oğlu İsa'nın aranızda adaletli bir hakim olarak ineceği, haçı kırıp, domuzu öldüreceği, cizyeyi kaldıracağı vakit yakındır. O zaman, mal öylesine artar ki, kimse onu kabul etmez; tek bir secde, dünya ve içindekilerin tamamından daha hayırlı olur. Meryem Oğlu İsa iner ve Deccal'ı öldürür. O'ndan sonra kırk yıl bol nimet içinde yaşarsınız.”

{Sahih-i Buharî, Müslim, Ebû Davud, Tirmizî}

Hz. İsa'nın ikinci gelişi ve faaliyetleriyle ilgili meselelere, yazdığı Risâle-i Nûr Külliyyâtında oldukça tafsilatlı bir şekilde değinen Üstâd Bedüzzaman Said Nursî'nin görüşlerine değineceğiz. Hz. İsa'nın ikinci gelişi ve faaliyetleriyle ilgili çok önemli tespitlerde bulunan Bedüzzaman, İslâm âlimleri içerisinde bu konuya en çok değinen ve gayet makul açıklamalar getiren birisi olup, Kıyamet Gerçekleşti Külliyyatında detaylı bir şekilde değindiğimiz ve Risâle-i Nur'da bulunan ve O'nun bu önemli meseleyle ilgili en önemli tespitlerini içeren ALTI İŞARET şu şekilde verilmektedir:

BİRİNCİ İŞARET

ÜÇÜNCÜ İŞARET

“Çok zaman böyle büyük bir nuru gözetledim (Hz. MEHDİ'YE VE HZ. İSA'NIN İKİNCİ GELİŞİNE İŞARET EDİLİYOR). Fakat çiçekler (HZ. İSA VE HZ. MEHDİ) baharda (İSLÂMİYETİN BAHARININ BAŞLANGICI OLAN 14. ASRIN BAŞLARINA İŞARET EDİLİYOR) gelir. Şimdi anlaşıldı ki, bu hizmetimizle (RİSÂLE-İ NUR ESERLERİNE İŞARET EDİLİYOR) öyle kudsî zâtlara zemin izhâr ediyoruz (BURADA YİNE HZ. MEHDİ VE HZ. İSA'YA İŞARET EDİLİYOR. FAKAT DİKKAT EDİLİRSE ÜSTÂD BURADA TEK BİR ZÂTTAN DEĞİL; “ZÂTLARA” İFADESİYLE İKİ KUDSÎ ZÂTTAN BAHSETMEKTEDİR. DOLAYISIYLA BURADAN ANLAŞILIYOR Kİ, ÜSTÂD HEM HZ. İSA'NIN VE HEM DE HZ. MEHDİ'NİN ÖNCÜSÜ VE ZEMİN HAZIRLAYICISIDIR. YANI ÜSTÂD VE ESERLERİNİN; HEM HZ. İSA'NIN VE HEM DE HZ. MEHDİ'NİN EĞİTİM VE HAZIRLIK PROGRAMI İÇİN BİR ÖN HAZIRLIK AŞAMASINI OLUŞTURDUĞUNA İŞARET EDİLİYOR).”

{}Emirdağ Lahîkası}

DÖRDÜNCÜ İŞARET

“Âhîrzamanda Hazreti İsa Aleyhisselâm gelecek, Şeriat-ı Muhammediye (A.S.M.) ile amel edecek” meâlindeki hadisin sırrı şudur ki: Âhîrzamanda felsefe-i tabiiyenin (TABİAT VEYA DOĞA FELSEFESİ) verdiği cereyan-ı küfrîye (İNKARCI FİKİR AKIMI) ve inkâr-ı ulûhiyyete (ALLAH'İ VARLIĞINI İNKAR ETME) karşı İsevîlik dini tasaffi ederek (TEMİZLENEREK VEYA ÖZÜNE DÖNEREK) ve hurâfâttan tecerrüd edip (HURAFELERDEN VE BATIL UYGULAMALARDAN ARINIP) İslâmiyete inkılâb edeceği (DÖNÜŞECEĞİ) bir sırada; nasıl ki İsevîlik şahs-ı manevîsi, vahy-i semavî kılinciyle (KUR'ÂN'IN SEMAVÎ GÜCÜYLE) o müthiş dinsizliğin şahs-ı manevîsini öldürür, öyle de: Hazreti İsa Aleyhisselâm, İsevîlik şahs-ı manevîsini temsil ederek (BURADA, HZ. İSA'NIN İKİNCİ GELİŞİNDE, İSEVİLİĞİN ŞAHS-I MANEVİSİNİ BİZZAT KENDİSİNİN OLUŞTURACAĞINA İŞARET EDİLİYOR), dinsizliğin şahs-ı manevîsini temsil eden Deccal'ı (HEM FİKREN HEM DE ŞAHSEN) öldürür.”

{} {Mektubât, 1. Mektup}

BEŞİNCİ İŞARET

“Âlem-i insaniyette (İNSANLIK ÂLEMİNDE) inkâr-ı ulûhiyyet niyetiyle medeniyet ve mukaddesât-ı beşeriyeyi (İNSANLARIN KUTSAL SAYDIĞI DİNİ DEĞERLERİ) zîr-ü zeber eden (YIKIP YOK EDEN) Deccal Komitesini (DECCAL’IN GİZLİ ÖRGÜTÜNE İŞARET EDİLİYOR), Hazreti İsa Aleyhisselâm’ın din-i hakikîsini (İSEVİLİK) İslâmiyetin hakikatiyle birleştirmeye çalışan hamiyetkâr ve fedakâr bir İsevî cemaati nâmı altında ve “MÜSLÜMAN İSEVİLERİ” ünvânına layık bir cemiyet, o Deccal Komitesini, Hazreti İsa Aleyhisselâm’ın riyâseti (REİSLİĞİ VEYA ÖNDERLİĞİ) altında öldürecek ve dağıtacak (HZ. İSA VE O’NUN ORDUSU TARAFINDAN); beşeri (İNSANLIĞI), inkâr-ı ulûhiyyetten kurtaracak.”

{} {Mektubât, 29. Mektup}

ALTINCI İŞARET

“Âhırzamanda dinsizliğin iki cereyanı kuvvet bulacak:

Birincisi: Nifak perdesi altında Risâlet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) inkâr edecek “SÜFYAN” nâmında müthiş bir şahıs, ehl-i nifakın başına geçecek, Şeriat-ı İslâmiyenin tahribine çalışacaktır. Ona karşı Âl-i Beyt-i Nebevînin silsile-i nuranîsine (PEYGAMBERİN SOYUNA) bağlanan, ehl-i velâyet ve ehl-i kemâlin başına geçecek Âl-i Beyt-i Muhammed Mehdi isminde bir zât-ı nuranî, o Süfyanın şahs-ı manevîsi olan cereyan-ı münafıkâneyi (MÜNAFIKLİK AKIMI) öldürüp dağıtacaktır.

İkinci cereyan ise: Tabiiyyun (NATURALİZM), Maddiiyyun (MATERYALİZM) felsefesinden tevellüd eden (DOĞAN) bir cereyan-ı nemrudâne (NEMRUDLUK AKIMI), gittikçe âhîrzamanda felsefe-i maddiyye (DOĞA FELSEFESİ VEYA DARWİNİZM) vasıtasıyla intişar ederek kuvvet bulup, ulûhiyyeti inkâr edecek bir dereceye gelir. Nasıl ki bir padişahı tanımayan ve ordudaki zâbitân (RÛTBELİ SUBAYLAR) ve efrad onun askerleri olduğunu kabul etmeyen vahşi bir adam, herkese, her askere bir nevî padişahlık ve bir gûna (GURUR, KİBİR VEYA BÜYÜKLENME İLE) hâkimiyet verir. Öyle de; Allah'ı inkâr eden o cereyan efradları, birer küçük nemrud hükmünde nefislerine birer rubûbiyyet verir (ÜSTÂD BURADA BU İNKÂRCI FELSEFENİN VERDİĞİ GÜÇLE, HERŞEYİN VE HERKESİN BİRER RAB VE TANRI OLDUĞUNA İNANAN DECCAL VE KOMİTESİNİ OLUŞTURAN ADAMLARIN, HERKESİ DE BU FİKRE İNANMAYA ZORLAYACAKLARINA VE OLUŞTURACAKLARI EKONOMİK SİSTEMİ VE SİYASİ GÜÇLERİNİ DAHİ BU İNKÂRCI FİKRİ DESTEKLEMELİK İÇİN KULLANACAKLARINA İŞARET EDİYOR). Ve onların başına geçen en büyükleri (DECCAL'A İŞARET EDİYOR), İSPİRTİZMA (TOPLU HİPNOZ VE KİTLESEL BEYİN UYUŞTURMA SAYESİNDE GERÇEKLERİ GÖRMEYİ ENGELLEMEYE YÖNELİK UYGULANAN BİR SİMYA İŞLEMİ) ve MANYETİZMA (ELEKTROMANYETİK DALGALARIN ÖZELLİĞİNİ KULLANARAK, İNSANLARI KONTROL ALTINDA TUTMAK VE YÖNETMEK İÇİN KULLANILAN VE GÜCÜNÜ DOĞRUDAN ŞEYTAN'DAN ALAN BAŞKA BİR SİMYA İŞLEMİ) hâdisâtı nev'inden (YAPAY DEPREMLER VE KÜRESEL İKLİMİ DEĞİŞTİRMEYE YÖNELİK ÇALIŞMALAR BİÇİMİNDE) müthiş harikalara mazhar olan Deccal ise; daha ileri gidip, cebbârâne (ZORLA VE DİKTA YÖNETİMİ İLE) sûrî hükümetini (ÜLKEYİ YÖNETİYORMUŞ GİBİ GÖSTEREN, FAKAT GERÇEKTE KENDİSİNİN YÖNETMEDİĞİ BİR HÜKÜMET SİSTEMİNE İŞARET EDİYOR) bir nevî rubûbiyyet tasavvur edip (BU HÜKÜMET YÖNETİMİNİN BİR İLÂHÎ SİSTEM VEYA OTORİTE OLDUĞUNU DÜŞÜNÜP) ulûhiyyetini ilân eder. Bir sineğe mağlub olan ve bir sineğin kanadını bile icâd edemeyen âciz bir insanın ulûhiyyet dava etmesi, ne derece ahmakçasına ve maskaralık olduğu malumdur.

İşte böyle bir sırada, o cereyan pek kuvvetli görüldüğü bir zamanda, Hazreti İsa Aleyhisselâm'ın şahsiyet-i manevîyesinden ibaret olan hakikî İsevîlik dini zuhûr edecek; yani rahmet-i ilâhiyenin semâsından nuzûl edecek; hâl-i hazır Hristiyanlık dini o hakikata karşı tasaffi edecek, hurâfâttan ve tahrifâttan sıyrılacak, hakâik-ı İslâmiye (İSLÂM HAKİKATLARI) ile birleşecek; mânen Hristiyanlık bir nevî İslâmiyete inkılâb edecektir. Ve Kur'ân'a iktidâ ederek, O İsevîlik şahs-ı manevîsi, İslâmiyete tâbi olacaktır. Din-i hak bu iltihak (KATILIM) neticesinde azîm (BÜYÜK) bir kuvvet bulacaktır. Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlub olan İsevîlik ve İslâmiyet; ittihad neticesinde, dinsizlik cereyanına galebe edip dağıtacak istidadında iken (DİNSİZLİĞİ ORTADAN KALDIRACAK BİR NOKTAYA GELDİĞİNDE); âlem-i semâvâtta (GÖKLER ÂLEMİNDE) cism-i beşerîsiyle bulunan şahs-ı İsa Aleyhisselâm, o din-i hak cereyanının (İSEVİLİKLE İSLÂMİYETİN BİRLEŞİMİ OLAN BİR AKIMIN) başına geçeceğini, bir Muhbir-i Sâdık (HZ. PEYGAMBER), bir Kâdir-i Külli Şey'in (ALLAH C.C.) va'dine istinad ederek haber vermiştir. Madem haber vermiş, haktır; madem Kâdir-i Külli Şey va'detmiş, elbette yapacaktır.

{Zuhruf, 61}

“EHL-İ KİTAB’dan her biri (TÜM HRİSTİYANLAR ve YAHUDİLER), ölümünden önce (Hz. İSA’NIN, KIYAMETE YAKIN İKİNCİ GELİŞİNDEN SONRAKİ ÖLÜMÜNDEN ÖNCE) O’na (İSA MESİH) muhakkak iman edecektir. KIYAMET gününde de o onlara ŞAHİT olacaktır.”

{Nisâ, 159}

SORU

4-BAZI MAYA VE HİNT KEHANETLERİNDE DE GEÇEN VE SONR ZAMANLARDA FİMLERE DE KONU OLAN 2012 TARİHİNİN KIYAMETLE BİR İLGİSİ VAR MIDIR?

CEVAP

Bu konu da, diğer kıyamet alametleinde olduğu gibi tartışmalıdır. Bununla birlikt, 2012 yılında böyle bir felaket gerçekleşse bile, büyük kıyamet demek olan dünyanın sonu olmayacaktır. Bu gibi tahmini senaryolar tarihin çeşitli dönemlerinde tartışılmış olup, özellikle 2010'lu yıllara girdiğimiz bu dönemde bu gibi tartışmalar daha da artmakla bilikte, kesin olan bir mesele olduğu söyleyemeyiz. Fakat İncil'in bazı bölümlerinde bu konuya işaret eden bazı pasajlara rastanmaktadır. Bunları kısaca şöyle özetleyebiliriz:

Dünyanın son 2000 veya 3000 yıllık tarihi değil de, son 7600 yıllık tarihini, yani tüm insanlık tarihinin bir bütün olarak ele alınması gerektiğini ve tüm insanlık tarihinin temel olarak üç zaman parçasından oluştuğunu söyleyebiliriz:

Birincisi: İlk 2500 yıllık dönemdir ki, bu dönem “Yaratılış Dönemi” ve Hz. Âdem’le başlayan ilk insan neslinin, dünyadaki çoğalmasıyla ilgiliydi. Bu dönemde, ilk medeniyetlerin temeli atılmış ve yerleşik köy hayatına geçilmiş, ayrıca insanoğlu gönderilen peygamberlerin önderliğinde el aletleri kullanmayı ve tarım/hayvancılık prensiplerini öğrenmişti. Bu dönemin en önemli şahsiyeti olan ve İsrailoğullarının atası olan Hz. İbrahim, bu dönemin sonunda gelmişti.

İkincisi: İkinci 2500 yıllık dönemdir ki, bu dönemde insanlığın refah düzeyinin görece arttığı, yerleşik kent devletleri ve yönetimleri sistemine geçildiği “Krallık Dönemi” başlamıştı. Bu dönemde, özellikle İsrailoğullarına gönderilen ul-ül azm peygamberler vasıtasıyla medeniyet ve kültür alanında insanlık büyük bir ivme kazanmış ve pek çok harika eser ortaya çıkarmıştı. Fakat bununla birlikte, bu dönem pek çok karışıklıklara ve savaflara da tanıklık etmişti. İsrailoğullarının son peygamberi olan Hz. İsa, bu dönemin sonunda gelmişti.

Üçüncüsü: Son 2500 yıllık dönemdir ki, bu dönem “Kıyamet Dönemi” ve âhirzaman olarak da tanımlanan kıyametten hemen önceki yaşanacak olan son çağ ve zaman dilimiydi. Bu dönem, pek çok kıyamet alameti ve işaretinin belireceği, hiç yıkılmayacağı zannedilen (Roma gibi) büyük imparatorlukların yıkılacağı ve bu sürecin en sonunda tek bir devlet ve ulus kalıncaya kadar devam edeceği, dünyanın başına daha önce hiç gelmemiş felaketlerin gelmeye başlayacağı bir dönemdi. Ayrıca kısa süreli ve eşine tarihte rastlanmayan büyük bir barış ve saadet döneminin de yaşanacak olduğu “Altınçağ Dönemi” bu dönemin içerisinde (sonlarına doğru) yer alacaktı. Bu dönemin son 400 yılı özellikle önemli olup, bu dönemde ortaya çıkacak olan büyük kıyamet işaretleri, bu dönemin en önemli sonuçları olup, bundan çok daha önemli olan ve 7600 yıllık insanlık tarihinin son 200 yılına ışık tutacak olan çok önemli işaretleri içermektedir. Çünkü bu işaretlerin belirmesinden sonra, dünya o denli belirleyici bir biçimde değişir ki, sonrasında artık hiçbir şey eskisi gibi yürümez. İnsanlık tarihinin bu son acılı ve sıkıntılı dönemi, İncil’in değişik bölümlerinde özet olarak şu şekilde anlatılır:

"O günlerin sıkıntısından hemen ardından,

'Güneş kararacak,

s.s.sorular (F.A.Q.)

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 10 Şubat 2010 22:35 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 12:41

Şimdi bu tarihin hangi döneme ve hangi güne denk geldiğini hesaplayalım:

ARALIK: KIŞ AYI'na denk gelir,

21 ARALIK 2012 tarihi ise: CUMA GÜNÜ'ne denk gelir.

Eğer bu felaket Cuma günü gerçekleşirse, insanların kaçıışı hemen ertesi güne denk gelecektir. Şimdi ertesi günü hesapladığımızda:

CUMA GÜNÜ'nün ertesi günü ise: CUMARTESİ, yani ŞABAT GÜNÜ'ne denk geldiğini buluruz.

Yani elde ettiğimiz sonuç, **KIŞ'a** ve aynı zamanda **ŞABAT GÜNÜ'ne** denk gelmektedir. Evet, çok ilginç değil mi? Yani elde ettiğimiz bu sonuç, tam da

Matta 24:20

âyetinde geçen “

Dua edin ki, kaç

I

Ş

I

n

I

z KIŞ'a ya da ŞABAT GÜNÜ'ne rastlamas

I

n!

” ifadesiyle aynen örtüşmektedir. İsteyen, bilgisayardaki bir takvim vasıtasıyla, 21 Aralık 2012 tarihinin hangi güne denk geldiğini kolaylıkla bulabilir.

İNCİL'DE HZ. İSA'DAN ÖNCE HZ. MEHDİ'NİN VE ESERLERİ'NİN GELİŞİ'NİN AÇIKÇA MÜJDELENMESİ

İncil'in Yuhanna ve Vahiy bölümünde bakın Hz. İsa bizzat kendi ağzından Hz. Mehdi'nin kendisinin ikinci gelişinden önce ortaya çıkacağını ve kendisiyle ilgili hakikati eserleriyle ortaya koyacağını "**Gerçeğin ruhu**" veya "**Uhrevi gerçeklik**" tanımlamalarıyla 2000 yıl öncesinden bakın şöyle vermektedir. Yuhanna Kitabı Bölümü'nün devam eden kısmından:

Yuhanna 16:13-14 Ne var ki O, yani "Gerçeğin Ruhu" gelince, sizi her gerçeğe yöneltecek. O kendiliğinden konuşmayacak, yalnız işittiklerini söyleyecek ve gelecekte olacakları size bildirecek. O beni yüceltecek. Çünkü benim olandan alacak ve size bildirecek.

Yuhanna 15:26 "Baba'dan size göndereceğim "Parakleitos" "*Yardımcı*", yani Baba'dan çıkan " Gerçeğin Ruhu" geldiği zaman, O bana tanıklık edecek."

Yuhanna 16:7-11 Size gerçeği söylüyorum, benim gidişim sizin yararınızdır. Gitmezsem, Yardımcı size gelmez. Ama gidersem, O'nu size gönderirim. O gelince dünyanın günah, doğruluk ve gelecek yargı konusundaki suçluluğunu dünyaya gösterecektir. Günah konusunda - çünkü bana iman etmezler. Doğruluk konusunda - çünkü Baba'ya gidiyorum, artık beni görmeyeceksiniz. Yargı konusunda - çünkü bu dünyanın egemeni yargılanmış bulunuyor.

Yuhanna 3:3-8 İsa ona şu karşılığı verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliğini göremez." Nikodim, "Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?" diye sordu. İsa şöyle cevap verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliğine giremez. Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur. Sana, `Yeniden doğmalısınız' dediğime şaşma. Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan her adam da böyledir."

Titoteus 3:4-6 Ama Kurtarıcımız Tanrı, iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça göstererek bizi kurtardı. Bunu, doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi merhametiyle, yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh'un yenilemesiyle yaptı.

Vahiy 22:17 (İncil'in ve aynı zamanda kutsal kitabın son ayeti) Ruh (Hem kutsal ruha ve hem de Hz. Mehdi'nin ruhaniyeti olan ve Hz. isa'ya zemin hazırlayan eserlere işaretir) ve Gelin (Gelin burada bir mecazi anlamda hem Hz. mehdi'ye ve hem de Hz. isa'nın ikinci gelişindeki evlenmesine ve eşine işaret eder), "Gel!" diyorlar. Her işiten, "Gel!" desin. Susamış olan gelsin. Dileyen, yaşam suyundan karşılıksız alsın..

İNCİL'DE HZ. İSA'NIN İKİNCİ GELİŞİ VE MEDENİYETİN YENİDEN İNŞA EDİLMESİ

İncil'in Vahiy Kitabı Bölümü'nün devam eden kısmında ise, yedi tane kral olarak temsil edilen yedi yönetici ortaya çıkar ve bu kadın olarak temsil edilen kentin yok etmek için **"Etini yiyip kendisini ateşe atmak**

" şeklinde sembolik bir anlatımla ifade edilerek yorumlanır. Bu arada Canavar olarak temsil edilen Deccal ve On Boynuz olarak simgelenen on adet yardımcısı, bu kadından nefret ederler ve ona karşı cephe almak için birbirleriyle sözbirliği, yani bir anlaşma yaparlar. Hemen akabinde ise, Allah kendi programını ve ilâhî amacını gerçekleştirmek ve kötülüğe son vermek için, bu duruma müdahale eder ve akabinde Büyük Babil olarak tasvir edilen ve Ortadoğu Bölgesi'ne işaret ettiği anlaşılabilir büyük kent, şiddetli bir savaşla yıkıma uğrar. Tüm bu olaylar gerçekleştikten sonra ise, gökte kısa süreli bir sevinç meydana gelir ve burada sembolik bir zaman dilimi olarak tasvir edilen bin yıllık bir süre için Mesih'in hakimiyetindeki yeni bir medeniyet yeniden inşa edilir. Ortadoğu'da inşa edilecek bu yeni medeniyet için, Vahiy Kitabı "**Yeni Yeruselâm**

" tabirini kullanır. Bu yeni kentin inşa edilmesinden sonra ise, ilâhî süreç tamamlanır ve Hz. İsa ikinci kez yeryüzüne gelerek dünyanın hakimiyetini canavarın, ejderhanın ve sahte peygamberin elinden alarak onların hakimiyetine son verir ve bu hakimiyetle birlikte herkes, her halk ve ulus adaletli bir şekilde yargılanır ve böylece, bu son olayla birlikte, Kutsal Kitap da sona ererek tamamlanmış olur...

Vesselam..☐

s.s.sorular (F.A.Q.)

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 10 Şubat 2010 22:35 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 12:41
